

---

shrIakShmIaharI

श्रीलक्ष्मीलहरी

Document Information

Text title : lakShmI laharI

File name : laxmiilaharii.itx

Category : laharI, devii, lakShmI, jagannAthapaNDita, devI

Location : doc_devii

Author : Jagannathapandita

Proofread by : Ravin Bhalekar ravibhalekar at hotmail.com

Latest update : July 20, 2004, June 17, 2012

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 17, 2023

sanskritdocuments.org

श्रीलक्ष्मीलहरी

श्रीगणेशाय नमः ।

समुन्मीलनीलाम्बुजनिकरनीराजितरुयाम्-
अपाङ्गानां भङ्गैरमृतलहरीश्रेणिससृणौः ।
द्विधा लीनं दीनं भृशमुदरलीनं करुणया
हरिश्चामा सा मामवतु जडसामाजिकमपि ॥ १ ॥

समुन्मीलत्वन्तःकरणकरुणोद्गारयतुरः
करिप्राणत्राणप्राणयिनि दृगन्तस्तव मयि ।
यमासाद्योन्माद्यद्विपनियुतगाण्डस्थलगलन्-
मदक्लिन्नद्धारो भवति सुप्सारो नरपतिः ॥ २ ॥

उरस्यस्य भ्रश्यत्कबरभरनिर्यत्सुमनसः
पतन्ति स्वर्वालाः स्मरशरपराधीनमनसः ।
सुरास्तं गायन्ति स्फुरिततनुगङ्गाधरमुष्पास्-
तवायं दृक्पातो यदुपरि कृपातो विलसति ॥ ३ ॥

समीपे सङ्गीतस्वरमधुरभङ्गी मृगदृशां
विदूरे दानान्धद्विरदकलभोद्धामनिनदः ।
बहिर्द्वारे तेषां भवति उयडेषाकलकलो
दृगेषा ते येषामुपरि कमले देवि सदया ॥ ४ ॥

अगण्यैरिन्द्राद्यैरपि परमपुण्यैः परिचितो
जगज्जन्मस्थानप्रलयरथनाशिल्पनिपुणः ।
उदञ्चत्पीयूषाम्बुधिलहरिलीलामनुलरन्-
नपाङ्गस्तेऽमन्दं मम कलुषवृन्दं दलयतु ॥ ५ ॥

नमन्मौलिश्रेणित्रिपुरपरिपन्थिप्रतिलसत्-
कपर्दव्यावृत्तिस्फुरितदृण्डिङ्कृत्कारयडितः ।
लसत्सुल्लाम्भोजम्रदिमलरणः कोऽपि यरणश-

चिरं येतश्चारी मम भवतु वारीशदुहितुः ॥ ६ ॥

प्रवालानां दीक्षागुरुरपि य लाक्षारुणरुयां
नियन्त्री बन्धूकधुतिनिकरबन्धुकृतिपटुः ।
नृणामन्तर्ध्वान्तं निभिऽमपडुर्तुं तव किल
प्रभातश्रीरेषा चरणरुयिवेषा विजयते ॥ ७ ॥

प्रभातप्रोन्मीललमलवनसञ्चारसमये
शिष्याः किञ्जल्कानां विदधति रुञ्जं यत्र मृदुलाः ।
तद्वेतन्मातस्ते चरणामरुणश्चाध्यकराणं
कठोरा मद्राणी कथमियमिदानीं प्रविशतु ॥ ८ ॥

स्मितज्योत्स्नामज्जद्विजमणिमयूषामृतज्जैर्-
निषिञ्चन्तीं विश्वं तव विमलमूर्तिं स्मरति यः ।
अमन्दं स्यन्दन्ते वदनकमलाद्यत्य कृतिनो
विविक्तौ वै कल्याः सततमविकल्या नवगिरः ॥ ९ ॥

शरौ मायाबीजौ छिमकरकलाङ्कान्तशिरसौ
विधायोर्ध्वं बिन्दुं स्फुरितमिति बीजं जलधिजे ।
जपेधः स्वच्छन्दं स छि पुनरमन्दं गजघटाम्-
अदभ्याम्यद्भुङ्गैर्भुञ्जयति वेशमानि विदुषाम् ॥ १० ॥

स्मरो नामं नामं त्रिजगदभिरामं तव पदं
प्रपेदे सिद्धिं यां कथमिव नरस्तां कथयतु ।
यथा पातं पातं पदकमलयोः पर्वतयरो
डरो डा रोषाद्रामिनुनयति शैलेन्द्रतनयाम् ॥ ११ ॥

डरन्तो निःशङ्कुं छिमकरकलानां रुचिरतां
किरन्तः स्वच्छन्दं किरणामयपीयूषनिकरम् ।
विलुम्पन्तु प्रौढा हरिद्वयडाराः प्रियतमा
ममान्तःसन्तापं तव चरणशोणाम्भुञ्जन्भाः ॥ १२ ॥

मिषान्माणिङ्क्यानां विगलितनिमेषं निमिषताम्-
अमन्दं सौन्दर्यं तव चरणयोरम्बुधिसुते ।
पदालङ्काराणां जयति कलनिकवाणनपटुर्-
उदञ्चन्नुद्गामः स्तुतिवचनलीलाकलकलः ॥ १३ ॥

मणिज्योत्स्नाजालैर्निजतनुरुथां मांसलतया
जटालं ते जङ्घायुगलमघभङ्गाय भवतु ।
भ्रमन्ती यन्मध्ये दरदलितशोषाम्बुजस्थां
दृशां माला नीराजनमिव विधत्ते मुररिपोः ॥ १४ ॥

उरद्वर्षं सर्वं करिपतिकराणां मृदुतया
भृशं भाभिर्दम्भं कनकमयरम्भावनिरुडाम् ।
लसज्जानुज्योत्स्ना तरणिपरिणद्धं जलधिजे
तवोरुद्धन्तः श्वथयतु भवोरुजवरभयम् ॥ १५ ॥

कलकवासां काञ्चीं मणिगणजटालामधिवलन्-
वसानः कौसुम्भं वसनमसनं कौस्तुभरुथाम् ।
मुनिप्रातैः प्रातः शुश्रिययनजातैरतिनुतं
नितम्बस्ते भिम्भं उसति नवमम्बाम्बरमणोः ॥ १६ ॥

जगन्मिथ्याभूतं मम निगदतां वेदवयसाम्-
अभिप्रायो नाधावधि लृद्यमध्याविशद्यम् ।
धृष्टानीं विश्लेषां जनकमुदरं ते विमृशतो
विसन्देहं येतोऽजनि गरुडकेतोः प्रियतमे ॥ १७ ॥

अनल्पैर्वादीन्द्रैरगाणितमडायुक्तिनिवडैर्-
निरस्ता विस्तारं क्वचिदकलयन्ती तनुमपि ।
असत्प्यातिव्याप्याधिक्यतुरिमाप्यातमडिमा
वलग्रे लग्नेयं सुगतमतसिद्धान्तसरणिः ॥ १८ ॥

निधानं शृङ्गांरप्रकरमकरन्दस्य कमले
मडानेवालम्बो हरिनयनरोलम्भवरयोः ।
निधानं शोभानां निधनमनुतापस्य जगतो
जवेनाभीतिं मे द्रिशतु तव नाभीसरसिजम् ॥ १९ ॥

गभीरामुद्धेलां प्रथमरसकल्लोलमिलितां
विगाढुं ते नाभीविमलसरसीं गौरभं मनाङ् ।
पदं यावन्नयस्यत्यल्लु विनिमग्नैव सडसा
नडि क्षेमं सूते गुरुमडिमभूतेष्वपिनयः ॥ २० ॥

दुयौ ते दुग्धाम्बोनिधिक्षुलशिषामाण्डनमणो
उरेते सौभाग्यं यद्वि सुरगिरेश्चित्रमिड किम् ।

त्रिलोकीवावण्याडरणवलीवानिपुणयोर्-
यथोर्दत्ते भूयः करमभिलनाथो मधुरिपुः ॥ २१ ॥

डरक्रोधत्रस्यन्मदननवदुर्गाद्रथतुलां
धधत्कोडङ्गदुतिदमनदीक्षाधिगुरुताम् ।
तवैतद्रक्षोजद्वितयमरविन्दाक्षमलिले
मम स्वान्तध्वान्तं किमपि य नितान्तं गमयतु ॥ २२ ॥

अनेकब्रह्माण्डस्थितिनियमलीलाविलसिते
ध्यापीयूषाम्भोनिधिसलजसंवासभवने ।
विधोश्चित्तायामे लृद्यकमले ते तु कमले
मनाङ्ग मन्त्रिस्तारस्मृतिरपि य कोणे निवसतु ॥ २३ ॥

मृणालीनां लीलाः सलजलवलिभ्रा लघयतां
यतुर्णां सौभाग्यं तव जननि दोषाणां वदतु कः ।
लुठन्ति स्वच्छन्दं मरकतशिलाभांसलरुथः
श्रुतीनां स्पर्धां ये दधत एव कएहे मधुरिपोः ॥ २४ ॥

अलभ्यं सौरभ्यं कविकुलनमस्था रुचिरता
तथापि त्वद्धस्ते निवसदरविन्दं विकसितम् ।
कलापे काव्यानां प्रकृतिकमनीयस्तुतिविधौ
गुणोत्कर्षाधानं प्रथितमुपमानं समजनि ॥ २५ ॥

अनल्पं जल्पन्तु प्रतिहतधियः पल्लवतुलां
रसज्ञामज्ञानां क एव कमले मंथरयतु ।
त्रपन्तु श्रीभिक्षावितरणवशीभूतजगतां
कराणां सौभाग्यं तव तुल्यितुं तुङ्गरसनाः ॥ २६ ॥

समाहारः श्रीणां विरचितविहारो हरिदृशां
परीहारो भक्तप्रभवभवसन्तापसरणोः ।
प्रहारः सर्वासामपि य विपदां विषुदयिते
ममोद्धारोपायं तव सपदि हारो विमृशतु ॥ २७ ॥

अलङ्कुर्वाणानां मणिगणधृणीनां लवलिमा
यदीयाभिर्भाभिर्भजति मलिमानं लघुरपि ।
सुपर्वश्रेणीनां जनिपरसौभाग्यविभवास्-
तवाङ्गुल्यस्ता मे ददतु हरिवाभेडभिलषितम् ॥ २८ ॥

तपस्तेपे तीव्रं किमपि परितप्य प्रतिदिनं
 तव ग्रीवालक्ष्मीलवपरिचयादाप्तविभवम् ।
 हरिः कम्बुं युम्भत्यथ वडति पाणौ किमधिकं
 वदामस्तत्रायं प्राणयवशतोऽस्यै स्पृहयति ॥ २९ ॥

अभूदप्रत्यूहः सकलहरिदुल्लासनविधिर-
 विलीनो लोकानां स हि नयनतापोऽपि कमले ।
 तवास्मिन्पीयूषं किरति वदने रम्यवदने
 कुतो उेतोश्चेतोविधुरयमुदति स्म जलधेः ॥ ३० ॥

मुष्णाम्भोजे मन्दस्मितमधुरकान्त्या विकसतां
 द्विजानां ते डीरावविविडितनीराजनरुचाम् ।
 धयं ज्योत्स्ना कापि स्रवदमृतसंदोडसरसा
 ममोद्यद्धारिधज्वरतरुणतापं तिरयतु ॥ ३१ ॥

कुलैः कस्तूरीणां भृशमनिशमाशास्यमपि
 य प्रभातप्रोन्मीलन्नलिननिवडैरश्रुतयरम् ।
 वडन्तः सौरभ्यं मृदुगतिविलासा मम शिवं
 तव श्वासा नासापुटविडितवासा विदधताम् ॥ ३२ ॥

कपोले ते दोलायितलवितलोलालकपृते
 विमुक्ता धम्मिल्लादभिलसति मुक्तावलिस्त्रियम् ।
 स्वकीयानां बन्दीकृतमसुभानैस्त्रिव बलान्-
 निबध्योर्ध्वं कृष्टा तिमिरनिङ्कुरम्बैर्विधुकला ॥ ३३ ॥

प्रसादो यस्यायं नमदमितगीर्वाणमुकुट-
 प्रसर्पज्जोत्स्नाभिश्चरणातलपीठार्थितविधिः ।
 दृगम्भोजं तत्ते गतिहसितमत्तेभगमने
 वने लीनैर्दानैः कथय कथमीयाद्विड तुलाम् ॥ ३४ ॥

दुरापा दुर्वृत्तैर्दुस्त्रितदमने दारणाम्बरा
 द्यार्द्रा दीनानामुपरि दलदिन्दीवरनिभा ।
 दडन्ती दारिद्र्यद्रुमकुलमुदारद्रविणदा
 त्वदीया दृष्टिर्मे जननि दुरदृष्टं दलयतु ॥ ३५ ॥

तव श्रोत्रे कुल्लोत्पलसकलसौभाग्यजयिनी

सदैव श्रीनारायणगुणगणौघप्रणयिनी ।
 रवेर्दीनां लीनामनिशमवधानातिशयिनी
 ममाप्येतां वाचं जलधितनये गौरययताम् ॥ ३६ ॥

प्रभाजालैः प्राभातिकदिनकराभापनयनं
 तवेदं भेदं मे विधटयतु ताटङ्गयुगलम् ।
 मङ्गिन्ना यस्यायं प्रलयसमयेऽपि क्तुभुञ्जं
 जगत्पायं पायं स्वपिति निरपायं तव पतिः ॥ ३७ ॥

निवासो मुक्तानां निबिडतरनीलाम्बुदनिभस्-
 तवायं धम्मिल्लो विमलयतु मल्लोचनयुगम् ।
 भृशं यस्मिन्नालागरुभुलसौरभ्यनिवडैः
 पतन्ति श्रीभिक्षार्थिन एव मदान्धा मधुलिङ्गः ॥ ३८ ॥

विलग्नौ ते पार्श्वद्वयपरिसरे भक्तकरिणौ
 करोन्नीतैरञ्चन्मणिकलशमुग्धास्यगलितैः ।
 निषिञ्चन्तौ मुक्तामण्डिगणजयैस्त्वां जलकण्ठैर्-
 नमस्थामो दामोदरगृहिणी दारिद्र्यदलिताः ॥ ३९ ॥

अये मातर्लक्ष्मि त्वदरुणपदाभ्भोजनिकटे
 लुठन्तं बालं मामविरलगलद्वाष्पजटिलम् ।
 सुधासेकस्निग्धैरतिमसृष्टामुग्धैः करतलैः
 स्पृशन्ती मा रोदीरिति वद समाश्रास्यसि कदा ॥ ४० ॥

रमे पद्मे लक्ष्मि प्रणतजनकल्पद्रुमलते
 सुधाभ्भोधेः पुत्रि त्रिदशनिकरोपास्तयरणौ ।
 परे नित्यं मातर्गुणमयि परब्रह्ममखिले
 जगन्नाथस्याकर्णय मृदुलवर्णावलिमिमाम् ॥ ४१ ॥

॥ इति पण्डितराजश्रीजगन्नाथविरचिता लक्ष्मीलहरी समाप्ता ॥

Proofread by Ravin Bhalekar ravibhalekar@hotmail.com

pdf was typeset on September 17, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

